

jeg meget fraraade. Efter min Opfattelse er Lovforslagets 15 Aar allerede rigelig lang Tid, i alt Fald for de allerfleste Kommuner, og saa at forlænge Overgangsperioden til 20 Aar for alle Kommuner, forekommer mig at være at gøre den længere, end der er Grund til. En Overgangstid har jo altid mange Ulemper paa forskellig Maade. Det er muligt, at der er Trang til at have en længere Overgangstid for enkelte Kommuner end for det overvejende store Antal, og jeg skulde ikke have noget imod, om Forslaget blev ændret saaledes, at Indenrigsministeren fik Bemyndigelse til efter Indstilling fra Amsraadene at gøre Overgangstiden for enkelte Kommuner noget længere end de 15 Aar, der er foreslaaet i Lovforslaget; men at forlænge den for alle Kommuner til 20 Aar, forekommer mig meget uheldigt, og jeg tillader mig at fraraade det.

Jeg har saa endnu kun et Ændringsforslag at omtale, det er Underændringsforslag Nr. 64 til Ændringsforslag Nr. 63 angaaende Tilskuddet til Kommunerne. Af Hensyn til den finansielle Balance, som den ærede Finansminister kræver, der skal bringes til Veje ved Skattelovene, ogsaa saaledes, at der skal være et tilstrækkeligt Beløb til Tiendeaflysningen, har jeg følt mig nødsaget til at gaa med Flertallet til at foreslaa det faste Tilskud nedsat fra $2\frac{1}{2}$ til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men det forekommer mig, at man saa dog skulde holde Kommunerne Adgangen aaben til, dersom de ny Skatter skulde give mere end Dækning for Afskrivningen af de gamle Skatter og for Tilskuddet til Tiendeaflysningen, at kunne faa indtil den Million mere, som man nu beskærer det faste Tilskud med. Kommuneskatterne have jo i de senere Aar været i meget stærk Stigen; det er de mest trykkende af samtlige Skatter og de mest ulige fordelte; der er mange Kommuner, baade Købstad- og Landkommuner, hvor Kommuneskatterne alene ere meget større end samtlige andre Skatter. Det har derfor ogsaa under samtlige de nu i mange Aar førte Forhandlinger om Skattereformen været Forudsætningen fra alle Sider, at Kommunerne gennem denne Skattereform skulde have et væsentligt Tilskud. Der kan nu ikke være Tale om, at de efter det Princip, man nu er inde paa, kunne faa et saa stort Tilskud som de kunde faa efter Skattekommissionens Forslag, men man har dog, siden det Princip blev forladt, været saa temmelig enig om, at man skulde give dem et Tilskud af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det har været opstillet lidt

forskelligt. For to Aar siden blev der her i dette høje Ting vedtaget en Bestemmelse, som netop gik ud paa det samme som mit Underændringsforslag, nemlig at Kommunerne skulde have et fast Tilskud af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men dersom de ny Skatter gave mere end Dækning for Afskrivningen paa de gamle, skulde de have indtil 1 Mill. Kr. ekstra. Noget lignende har ogsaa fra anden Side været fremme under de tidligere Forhandlinger, at dersom de ny Skatter gave mere end beregnet, skulde et vist Beløb gaa over til Kommunerne. Jeg vil derfor meget anbefale mit Underændringsforslag. Det vil dog kunne faa nogen Betydning for Kommunerne at faa den Mill. Kr. mere, dersom de ny Skatter give mere end beregnet, og det er nu min Tro, at de ville give betydeligt mere. Der er navnlig den Grund til at tro dette, at de Beregninger, der ligge til Grund for, hvad Indkomst- og Formueskatten og Ejendoms-skylden ville kunne give, nu ligger nogle Aar tilbage, og da Folkemængden stiger, Indtægterne vist ogsaa stige, og Værdierne stige, forekommer det mig, at der er Grund til at tro, at de ny Skatter straks ville give en Del mere end beregnet. Da mit Forslag jo fuldt ud opretholder den finansielle Balance, som der fra Finansministerens Side er gjort Krav paa, kan jeg jo være berettiget til at gaa ud fra, at der ikke af mit Forslags Vedtagelse vil flyde nogen som helst Fare for den samlede Skattereform. Skulde det stille sig saaledes, at dette Forslags Vedtagelse skulde bringe hele Skattereformen i Fare, er det en Selvfølge, at jeg vil tage Forslaget tilbage, men da det, som sagt, fuldt ud opretholder Balancen, kan der formentlig ikke være Tale derom. Det forekommer mig, at der er saa meget mere Grund til at vedtage dette Forslag, som der — det vil jo nu ikke være nogen Hemmelighed ret mange Timer længere, thi Betænkningen over Tiendeaflysningsloven vil blive omdelt i Dag — efter det Standpunkt, man nu har stillet sig paa i Tiendeudvalget, ikke vil blive Tale om Udgifter til Tiendeaflysningen før 1908. Det styrker jo yderligere Haabet om, at hvis mit Underændringsforslag bliver vedtaget, vil der kunne blive en Million ekstra til Kommunerne rimeligvis straks, og da Indtægterne af de ny Skatter jo dog i Løbet af de 4 Aar indtil 1908 sandsynligvis ville vokse en Del, er der Grund til at tro, at hvis mit Underændringsforslag vedtages, ville Kommunerne stadig kunne faa de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i alt Fald i det væsentlige. Det fore-